

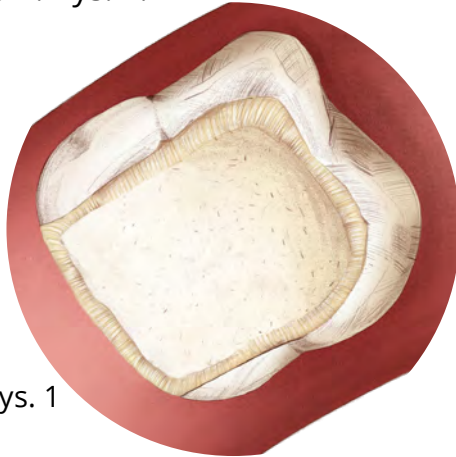
WZMACNIANIE DUŻEGO WYPEŁNIENIA

Przed rozpoczęciem modelowania należy rozważyć wypełnienie ubytku za pomocą nakładu wykonanego metodą pośrednią, na modelu. Takie postępowanie jest zalecane:

- w przypadku wystąpienia u pacjenta objawów takich jak uporczywe krwawienie, ślinotok czy trudności w otwieraniu ust;
- w przypadku ubytku znajdującego się w miejscu trudno dostępnym. Wypełnienia duże dzielimy umownie na dwie grupy:

A: z szerokim wejściem. Rys. 1.

B: z wąskim wejściem. Rys. 2.

Rys. 1

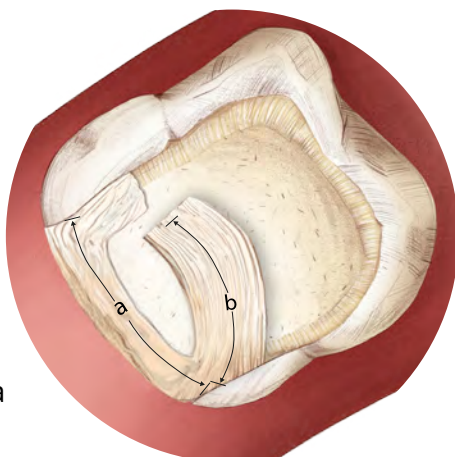

Rys. 2

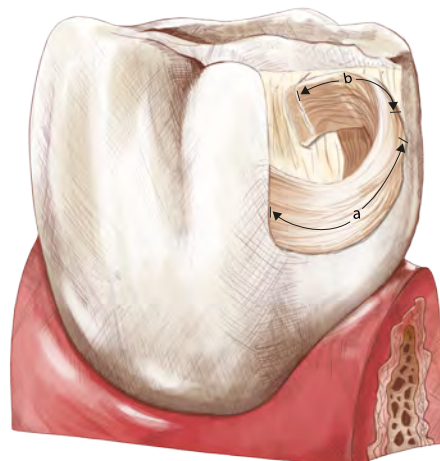

1. Opracuj próchnicę zgodnie z zasadami. W przypadku głębokich ubytków zastosuj materiał podkładowy.
2. Załóż kształtkę lub formówkę.
3. Odmierz właściwą długość włókna (użyj nici dentystycznej, odciętego paska aluminiowej osłonki włókna lub gumki Wedjets).

A: Potrzebna długości włókna, to odległość mierzona między najdalszymi punktami wejścia do ubytku (a) (Rys. 3) powiększona o ok. 5 mm włókna (b), dla podparcia guzka odbudowanego wypełnienia, który jest najbardziej narażony na siły żucia.

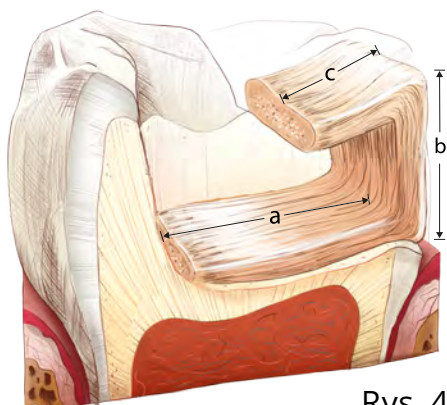

Rys. 3a

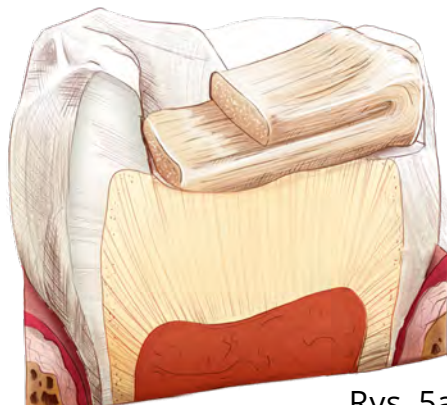

Rys. 3b

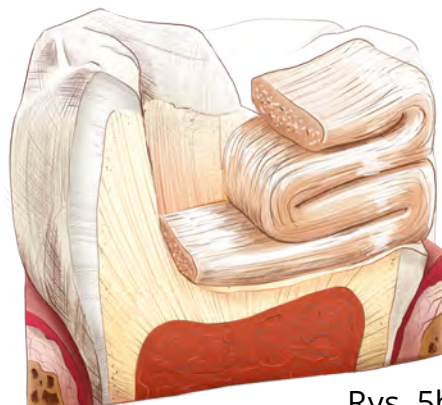
B: Potrzebna długość włókna, to odległość mierzona wzdłuż dna ubytku (a), zwiększona o odcinek równoległy do formówki (b) oraz o dodatkowe ok. 5 mm włókna (c), dla podparcia guzka (Rys. 4). Przebieg włókna może różnić się w zależności od głębokości ubytku.

Rys. 4

Rys. 5a

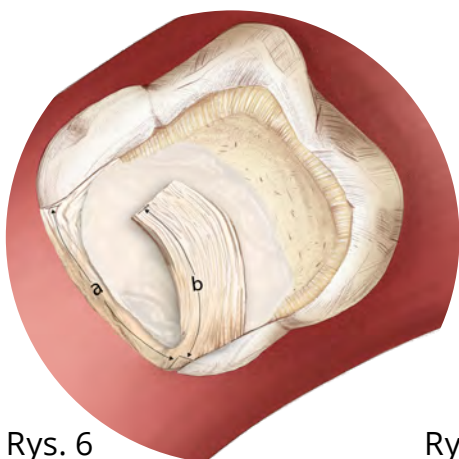

Rys. 5b

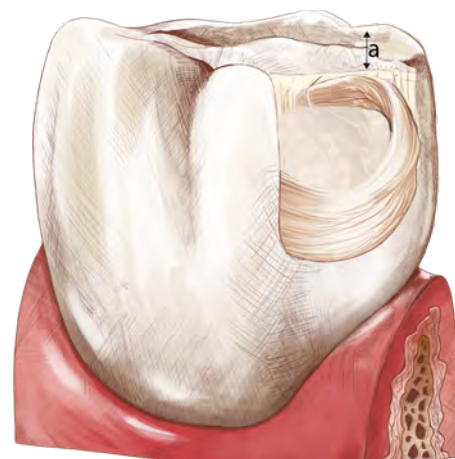
Po zamknięciu ścian bocznych uzyskujemy ubytek jednopowierzchniowy.

4. Odetnij odmierzony odcinek włókna przy użyciu specjalnych nożyczek dedykowanych dla włókien UHMWPE. UWAGA! Podczas odcinania włókno powinno zawsze znajdować się w plastikowej osłonce formującej i zachowanej pomarańczowej folii. Niewykorzystany fragment włókna zabezpiecz poprzez umieszczenie go w aluminiowej szaszetce aż do momentu powtórnego użycia.
5. Ząb wytraw i pokryj systemem wiążącym.
6. Ułóż uwolnione z osłonki włókno w ubytku, zgodnie z przebiegiem pokazanym na rysunkach 3, 4 lub 5.
7. W przypadku ubytków typu A, ułóż włókno pionowo i łącząc ścianki wejścia do ubytku, odbuduj punkt styyczny. Pod wolny odcinek włókna, przeznaczony do podparcia guzka, podłóż kompozyt używany do odbudowy ubytku.

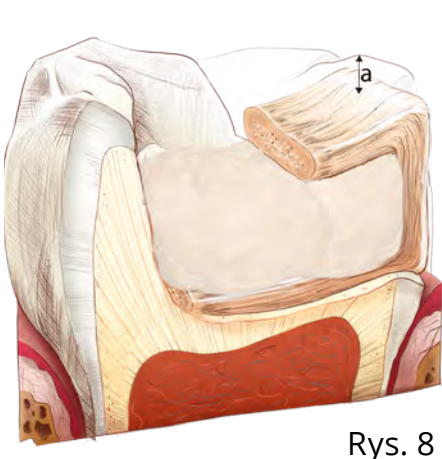
W przypadku wypełnień typu B podłóż kompozyt pod wolny koniec włókna (Rys. 8.)

Rys. 6

Rys. 7

Rys. 8

8. Przed polimeryzacją zawsze uwzględnij bezpieczny zapas przestrzeni (a) nad włóknem (Rys. 7 i 8) dla kompozytu warstwy zewnętrznej, na ewentualną korektę zvarcia, która nie powinna obnażać włókien konstrukcyjnych.
9. Polimeryzuj zgodnie z Tablicą Polimeryzacji.
10. W przypadku ubytków typu B, ułóż włókno poziomo na dnie ubytku, zaczynając od ścianki zęba, następnie, w zależności od głębokości ubytku, zawiń włókno raz (Rys. 5a) lub dwa razy (Rys. 5b) i odbudowuj punkt styyczny.
11. Włókno modeluj przy użyciu np. nakładacza.
12. Po sprawdzeniu modelowania rozpocznij polimeryzację.
13. W przypadku nakładania więcej niż jednego odcinka włókna powtórz czynności 6-8.
14. Metodą aplikacji guzków przeciwstawnych odbudowuj powierzchnie zvarciowe materiałem kompozytowym np. Next.